

اجرای پروژه تحقیقاتی "بررسی اثر روش‌های مختلف خاک‌ورزی و تناوب‌های زراعی (یکساله) بر پارامترهای فیزیکی خاک و عملکرد نیشکر"

پروژه تحقیقاتی با عنوان "بررسی اثر روش‌های مختلف خاک‌ورزی و تناوب‌های زراعی (یکساله) بر پارامترهای فیزیکی خاک و عملکرد نیشکر" به منظور بررسی تأثیر روش‌های مختلف خاک‌ورزی و توالی کشت بر پارامترهای فیزیکی خاک و عملکرد نیشکر درکشت و صنعت میان آب خوزستان (دزفول) توسط آقای لطفیان کارشناس بخش تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی دزفول اجرا شد.

این پروژه به صورت کرت‌های یک‌بار خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. عامل اول توالی کشت در کرت‌های اصلی در چهار سطح شامل نیشکر، شبدر، نیشکر-نیشکر، کلزا، نیشکر-نیشکر، گندم، نیشکر-نیشکر، آیش، نیشکر- عامل دوم روش خاک‌ورزی در کرت‌های فرعی در پنج سطح شامل، T1 دو مرحله زیرشکن سه خیش با بلدوزر D-8 با عمق کار ۸۰-۹۰ سانتیمتر+ دیسک (تیمار شاهد)، T2 زیرشکن پنج خیش با بلدوزر D-8 و عمق کار ۸۰-۹۰ سانتیمتر+ دیسک، T3 زیرشکن پنج خیش با بلدوزر D-6 و عمق کار ۶۰ سانتیمتر+ دیسک، T4 خاک ورز چیزل پکر (چیزل پیلر) + دیسک و T5 کم‌خاک‌ورزی (دیسک) بودند. نتایج تحقیقاتی این پروژه نشان داد. تفاوت بین سطوح روش‌های خاک‌ورزی از نظر وزن کل بیوماس تفاوت معنی‌دار در سطح پنج درصد وجود داشت، اما اثر متقابل بستر و روش‌های خاک‌ورزی معنی‌دار نبود. مقایسه میانگین نشان داد که عملکرد سبز نیشکر از لحاظ نوع بستر در یک سطح آماری و در روش‌های خاک‌ورزی تیمارهای T1 (۸۶/۱۴۸ تن در هکتار) ، T2 (۱۴۳/۹۹ تن در هکتار)، T3 (۶۳/۱۴۶ تن در هکتار) و T4 (۱۴۳/۲۰ تن در هکتار) در یک سطح آماری و تیمار T5 (۱۲۵/۲۴ تن در هکتار) در سطح دوم قرار دارد. همچنین در نهایت ترتیب عملکردها در بسترهای مختلف را از بیشتر به کمتر می‌توان به این صورت برشمرد: شبدر، کلزا، گندم، آیش. نتایج این پروژه نشان داد که بین عملکرد نیشکر ناشی از اعمال دو تیمار کم‌خاک‌ورزی با دیسک، چیزل پکر و عملکرد ناشی از اعمال سه تیمار خاک‌ورزی سنگین با زیرشکن تفاوت معنی‌داری وجود ندارد لذا تیمارهای کم‌خاک‌ورزی با دیسک و چیزل پکر در کاشت نیشکر قابل اجرا بوده و نه تنها کاهش عملکردی را به همراه نخواهد داشت، بلکه صرفه‌جویی اقتصادی، زمان کم، کاهش فرسایش خاک و تولید پایدار را به همراه خواهد داشت.